

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות כי תצא - כי תבוא תשפ"ד ♦ עלון מס' 147

השגחה שבועית

הכי דחוף לתקן את החבל

הולך אדם על גשר צר. חבל עבה מתוח משני צדדיו, ועליו להחזיק בו כדי שלא ליפול. הוא יודע שאם הוא יעזוב את החבל לרגע אחד, הוא יכול ליפול עמוק לתהום.

פתאום הוא רואה שהחבל תקול, זה נראה קצת רופף, והוא חושש שעוד רגע החבל נקרע, ועל מה שיקרה אז עדיף לא לחשוב. הדבר היחיד שהוא יכול לעשות זה לתקן את החבל, זה הדבר הכי דחוף והכי חיוני כרגע, כי בלי החבל הזה אין לו סיכוי להישאר בחיים.

בימים של חודש אלול ותשרי אומרים את פרק כ"ז בתהילים, "ה' אורי וישעי ממי אירא, ה' מעוז חיי ממי אפחד".

המלבי"ם אומר, כי המזמור הזה יבאר כי ההשגחה נמשכת אחר הדבקות בה', והדבק בו, תדבק בו ההשגחה התמידית ותשמרהו מכל הפגעים, ועל כן סמוך לבו, לא יירא משום דבר רע.

הוא אומר דבר מדהים, לא ייתכן שיהיה לאדם דבר לא טוב בשעת שהוא דבוק בה', ובלשונו: **כי לא יאונה לצדיק כל רע, רק ברגע אשר הפסיק חוט הדבקות ונפנה מעבודת ה', ולכן מכל המון הבקשות אשר יבקש האדם, ראוי שישים פניו אל שאלה אחת, בה ימצא כל מבוקשו, והוא שידבק בה' תמיד.**

יסוד זה מובא בתולדות יעקב יוסף (פרשת משפטים) בשם הבעל-שם-טוב הקדוש: כשיש לאדם בטחון, אי אפשר להעניש אותו מהשמים, וכשרוצים להצר לאדם לוקחים ממנו את הבטחון. ואומר הבעש"ט: "על כן ראוי להתפלל שיתחזק בבטחון".

העולם כולו גשר צר מאד, והחבל שמחזיק אותנו הוא האמונה והבטחון, כשהאדם מרגיש איזשהו רפיון בזה, הוא יודע שחיינו בסכנה.

אלו ימים של תשובה ופשפוש במעשים. זה מפחיד לחשוב על יום הדין הקרב, וכל מה שהוא טומן בחובו, אולם מה שמדהים זה, ששופט כל הארץ הוא גם מבטחנו ומעוזנו.

כמו ילד שמרגיש שאביו כועס עליו, יודע שאין לו לאן לברוח, הוא בוכה ורץ לזרועותיו הפשוטות של אבא, כי זה המקום הבטוח היחיד שיש לו.

הפייטן הנודע, רבי שלמה אבן גבירול, ביטא זאת בשירו הנודע "כתר מלכות", הנאמר בקהילות ספרד בליל יום הכיפורים: "אברח ממך - אליך, ואתכסה מחמתך - בצילך!".

הקב"ה נתן לנו את ימי הדין, וקורא אלינו: תברחו אלי, אני תמיד מקבל אתכם בחום ובאהבה.

שבת שלום ומבורך פניחס שפר

דברים שבלב

על פי הישעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

מי שברא יום, ברא פרנסתו

כך הוא השפע האלוקי, והרבה יותר מזה. בורא העולם משפיע כל העת, כל הזמן, ואם כן, למה לדאוג? יש לך כסף כדי לקנות מוצר מסוים, אתה מגיע לחנות ורואה שיש מבצע: מי שקונה שלושה כאלו, יקבל אותם במחיר יותר נמוך. אם הכסף מספיק לך כרגע, זה שיקול נכון לקנות שלושה, אבל אם הגעת עם סכום שמתאים רק לקניית יחידה אחת, אל תצטער: תיהנה מהיחידה שלה אתה זקוק עכשיו, ובאשר לפעמים הבאות, תהיה בטוח שהמלך הטוב והמיטיב ישלח לך! פרנסה אינה דבר שנמדד רק בכסף. העיקר הוא שיהיה ברשותך המצרך שלו אתה זקוק.

בפרשת המן כתוב: **"ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו"**. שואל רבי אלעזר המודעי: מדוע יש צורך להדגיש 'דבר יום ביומו'? הרי מפורש מהכתוב שבכל יום ירד מן, ובני ישראל אספו אותו לבתיהם!

אלא, כך הם דבריו המתוקים, הראויים להירשם על שלט מאיר: **"מי שברא יום, ברא פרנסתו"**.

האם יש בעולם אדם אחד שהולך לישון בלילה בחוסר רוגע, כי הוא לא יודע אם השמש תזרח מחר? אין דבר כזה. כל מיליארדי בני האדם שחיים בעולם הזה, בטוחים שבשעה הרשומה בלוח יהיה הנץ החמה. על סמך מה אנו כה בטוחים בכך? מי אמר ששום תקלה לא תארע במסלולה של השמש?

התשובה ברורה: זהו כתוב מפורש בפרשת נח, **"יום ולילה לא ישבותו"**. בענין היום והלילה אין לנו ניסיון להאמין שהם יתחלפו כסדר, ואילו בענין הפרנסה - יש לנו ניסיון. ההבדל אינו ביכולת של הקב"ה לספק לנו את כל צרכינו, אלא באמונה מצידנו. עלינו לשאוף לאמונה האיתנה ולבטחון המוחלט שה' ישלח לנו את כל צרכינו, בדיוק כמו שאנו בטוחים שהשמש תזרח.

אלו הם חיים מאושרים, חיים של רוגע ושלוה, ללא דאגת העתיד.

יזכנו ה' להיכתב ולהיחתם בספר פרנסה וכלכלה ורחמים וחיים ושלוה וכל טוב, אמן סלה.

בקשו רחמים מרובים עבור האברך ר' יצחק בן פ"שא הי"ו בנו של הרב דוד קלצקין שליט"א
קו לחלוקת שני פרקי תהילים: 077-4822963

אנשים אוהבים לומר בגעגועים: 'פעם היה טוב', 'פעם היו מאושרים'. מתייחסים ל'פעם', כאילו האנשים שחיו אז לא טעו ולא סבלו, רק ישבו ליד האח הבוהקת בימי חורף ושרו שירים. אמנם, האנשים הרגילים של פעם עשו גם את זה, אבל היו להם עוד דברים. למשל, הם שמרו את האוכל למחר.

פעם היה המצב הכלכלי בשפל. האוכל היה בצמצום רב כל כך, שהבטחון שה' יזמין אוכל למחר היווה דרגה גבוהה מאוד של בטחון. כאשר קנו לחם, היו שומרים אותו לשלושת הימים הבאים, ובאותה עת אוכלים את הלחם הישן שקנו לפני שלושה ימים. מי אכל לחם טרי? הרי את הלחם אפשר לשמור ליום הבא, כי מי יודע אם יהיה אז לחם? אם המאכל עדיין ראוי לאכילה, אוכלים אותו, ומקציים ומצמצמים כדי שישאר ממנו.

הודו להשם כי טוב, בימינו אפשר לצפות מיהודים - לא רק מצדיקי עליון - שיבטחו בהשם שישלח להם אוכל למחר. ישתבח שמו, יש אוכל בשפע, מאות טעמים וסוגים של אוכל מוצעים לכולם, וכל אחד יכול למצוא מה שמתאים לו. משאיות פורקות מדי יום ביומו משטחים עמוסי סחורה, והשאלה היא לא אם יהיה אוכל, אלא איך הוא יגיע עד אלינו.

מה כן מטריד? הכסף. אנשים חוששים שמא ייגמר להם הכסף, והם לא יוכלו לקנות אוכל. כאן אנחנו צריכים להתחזק בבטחון, עד שנגיע למעלה השביעית בבטחון, כדברי רבינו בסוף פרק ה': **'הבוטח לא יאצור הנמצא'**. יאצור' מלשון 'יאצר', שאדם שומר באוצר את מה שיש לו, כדי להשתמש בו בעתיד. מי שלומד טוב את סוגיית הבטחון, נהנה היום ממה שיש לו בבית. הוא קנה בגד חדש ויפה לחתונה, וממשיך להשתמש בו לשבת וחגים. מה יהיה בחתונה הבאה? יהיה. האבא הטוב ידאג לזה. הוא שלח לנו היום את הדבר כדי שנהנה ממנו, וישלח לנו גם בעתיד כדי שנהנה גם אז.

אם יצא למישהו להיות במקום שיש בו מפל מים, הוא יודע שהמראה פשוט מדהים: המים זורמים וזורמים, והשפע ממשיך כל הזמן ללא הפסקה!

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארח ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 00-330-3900-489 • מבלגיה 00-380-844-28 • מדרום אפריקה 087-551-8521 • מארגנטינה 03988-4031 • מאוקראינה 0380-947-100-633 • קו לנעמים - שלוחה 4 בתפריס הוראשי

קו השגחה פרטית
אידיש. עברית. אנגלית.

כשהקוראים כותבים

ניסיון ש

סיפורי השגחה מופלאים שם

פגישה של שעה

כמעט מאז שהתינוק שלנו חזר הביתה אחרי הברית, אין לנו מנוחה. התינוק בוכה כל היום! הוא לא נרגע משום דבר. אוכל, מנמנם, ומיד מתעורר בבכי; שוב אוכל, שוב מנמנם, ושוב פוצח בצרחות. לא טוב לו, ברור שמשוהו מציק לו, ואנחנו לא יודעים מה. הבעיה מציקה לכולנו, והעצות מתחילות להגיע: לכו ליועצת כזאת או ליועץ כזה, לרופא אלטרנטיבי ולמומחה במגע, לבודק אלרגיות ולמכוון אנרגיות... כל אנשי המקצוע שמוכנים לראות את התינוק שלנו, עולים הרבה כסף ומאמץ, ואני עומד נבוך למול שלל העצות והרחמים. אמרתי לעצמי: אלך לפגישה עם רופא כל בשר. אקדיש לזה לפחות שעה אחת, כמו כשהולכים לפגישה עם בעל מקצוע. לא פחות. ההחלטה לא באה לי בקלות, פעם אחר פעם דחיתי את הפגישה, עד שהחלטתי שאני עושה את ההשתדלות הנאותה. זה לא אומר שאחר כך לא אלך לרופא או לכירופרקט, ייתכן שכך רצון ה', אבל ודאי שאחרי פגישה כזאת, במה שאעשה כבר תהיה הישועה.

התכוננתי לפגישה. לבשתי את מעילי העליון ואת הכובע, וכך, בלבוש מלא, התיישבתי ליד השולחן לומר תהילים. כן-כן. שעה של פגישה עם הרופא הגדול ביותר.

תוך כדי שאני נמצא בפגישה, השוויגער מתקשרת ומספרת לאשתי על עצה חדשה ששמעה זה עתה. עצה פשוטה, שאפשר ליישם כבר ברגע זה.

עוד אני מדבר ומזמר פרקי תהילים, ואשתי מיישמת את העצה - ושקט משתרר בבית! התינוק נרגע ונרדם לכמה שעות, ומאז הוא רגוע ושמח, אוכל ושבע. הבעיה נפתרה!

זה אמיתי ממש. זה מה שהיה אחרי פגישה ישירה עם בורא רפואות.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 130.)

פסבא פיקר זאפריא קרא דאפריא

המגזין הנפלא מתקבל בשקיקה בכל גיל ומעמד... סבי היקר שיחי, מקני קורא דשופריא, עובר בעיון על שלל המדורים ומביע את הנאתו בכל חודש מחודש. הוא ביקש ממני למסור הערה נחוצה וסיפור פלאי בצידה...

בברכה מרובה ח"י בן אי"ש - בית שמש

פדיון פאסלי

תודה רבה על כל החומר הרב והאיכותי שמכניסים במגזין, זה נותן רוגע ושלווה בחיים!

רציתי לבקש שתעזרו לי לברר קושיה שיש לי בענין אמונה והשגחה פרטית.....

א' וספיש בחור מישיב"ק

יישר כוח עצום על כל העלונים והמגזינים המיוחדים והנפלאים. יש לציין שחוף מהתוכן הנכבד רואים גם את ההשקעה המיוחדת שלכם, שהכל יהיה יפה ומאיר ומושקע בצורה הכי טובה שאפשר.

כתבתם שיש לכם שאיפה להגדיל את המגזין, שיצא כל שבוע במאה אלף עותקים. רציתי להוסיף שחבל להצטמצם בשאיפה זו. הן הפסוק אומר "הרחב פיך ואמלאהו", ואתם יכולים לשאוף שזה יצא כל יום ובכל העולם. חיזקו ואימצו.

שמואל ש. - אשדוד

כל יום כאלו פלאים

הסיפור נדיר, ההשגחה לא

מספר אברך מבית שמש: יש לי תפקיד לסדר את בית המדרש לכבוד שבת קודש. יום אחד, בשעה שאני עובד להזיז חפצים ולהניחם במקומם, אני שומע שיחה בין שניים מהלומדים. אחד מהם, שבשביל הסיפור נקרא לו שמואל, מספר לחברו: "חברת החשמל ממש התחשבה בי לאחרונה, וכבר כמה חודשים לא שלחה לי חשבון חשמל. הבעיה היא שיום אחד היא נזכרה, וכך קיבלתי עכשיו חשבון על כל התקופה האחרונה, סך ששת אלפים שקלים".

"ומה אתה מתכוון לעשות?" שאל אותו החבר באכפתיות. "אני מתלבט אם לפנות לחברה ולבקש ממנה לפרוס את החוב, כך שאחזיר אותו בתשלומים. הן הסכום הגבוה הזה שנדרש ממני בבת אחת, מגיע בגלל הטעות שלהם".

לא היה זה מן הנימוס לעמוד ולהקשיב לשיחה לא לי, מה גם שהיה עליי להכין את המקום לשבת כראוי לה, ואת המשך השיחה לא שמעתי. קיוויתי שבביל שמואל שהפתרון ימצא בקלות, אבל על מה שאירע כעבור כשעה, לא יכולתי אפילו לחלום.

הלומדים יצאו לבתיהם, ובית המדרש התרוקן אט אט. בשעה אחת עשרה בלילה נשארנו רק שנינו: אני, ור' שמואל היושב ולומד בהתמדה.

לפתע נשמעו דפיקות רמות מכיוון הדלת. "מישהו פה? אפשר לפתוח?" נשמע קול. ניגשתי לפתוח את הדלת, והנה לפני עומדים שני אברכים, בליווי אדם אמריקאי שדיבר רק אנגלית. "יש מישהו שלומד כאן?" הם שאלו.

"כן", אישרתי. הם נכנסו פנימה, והאמריקאי ניגש היישר לר' שמואל, שלף מכיסו אלף דולר, ומסר אותם לידי ר' שמואל ההמום.

"היינו איתו בפגישה עסקית", הסבירו האברכים, "ופתאום הוא עוצר אותנו, ואומר שהוא מרגיש שהוא חייב לתת אלף דולר לאדם שיושב ולומד. הוא ממש התחנן שניקח אותו עכשיו לבית כנסת באזור. אמרנו לו, שבביל שישו אפשר למצוא יהודים בבית כנסת גם מאוחר מאוד בלילה, ולכן עדיף שקודם כול נסיים את הפגישה שלנו - אבל הוא התעקש. הוא חייב לתת את הכסף ברגע זה. עכשיו, ללא שום דיחוי!"

לא היה טעם להתווכח על כך, כי איך שלא יהיה - הפגישה נעצרה, ולכן

לרבים ח"מ בח"ו

פאטאל אכאול

שלום וברכה,

אנחנו נמצאים בקשר תמידי עם בני משפחה וחברים מארץ ישראל, ושומעים כל הזמן מה שקורה בארץ, ואיך מתמודדים עם המצב בכל התחומים. אחד מהחברים אמר לנו, שהמצב יותר טוב מאיך שזה נשמע מרחוק, במיוחד שהם מנויים על מגזין השגחה פרטית שנותן זריקות של אמונה לכל המשפחה. למעשה, גם במקום מגורינו, הרגוע יחסית, צריכים הרבה התחזקות, ואנחנו מבקשים לברר, מתי תסדרו משלוח של המגזין לוונצואלה.

מחכים לתשובה - משפחת א. - וונצואלה.

אני בת 31, א מ ל - 5 כ"י, עובדת כמטפלת בירושלים.

לצורך תשלום המשכנתא והחזר חוב של כמה עשרות אלפי שקלים, החלטתי שנכון לי לשמור על קבוצת תינוקות גדולה מהמקובל.

במשך הזמן הרגשתי שאני מתאמצת מעל ומעבר לכוחותי ובי"ה נמצאה סיבה מוצדקת להודיע להורים של אחד מהתינוקות שלא ימשיך לבוא.

בעקבות הקריאה במגזין המיוחד, ובמיוחד במדור של סיפור עם ציטוט בעניין הבטחון, הבנתי שלא נכון לי כל כך להתאמץ, ולא הכנסתי תינוק במקומו.

מעניין לציין שבאפיק נוסף צדדי, אני מקבלת סכום שקרוב לתשלום חודשי על תינוק. לכן החלטתי להוסיף השתדלות באפיק זה, ששם קל לי בהרבה.

זה לא היה לי טבעי בכלל, אבל הרגשתי שניצחתי את יצר ההשתדלות המיותרת, כשאמרתי לאמהות חדשות שאין לי מקום פנוי.

חשבתי: אם הייתי זוכה בפיס הרי לא הייתי עובדת כל כך קשה, ואני הרי זכיתי שיש לי אבא בשמיים, עשיר גדול יותר מכל העשירים, ששולח לנו כל מה שצריך, והוא בטח שמח שאני מקלה על עצמי.

תזכו למצוות על החיזוק, ולוואי שפרסום המכתב יביא עוד כמה קוראים לעשות חושבים אם העבודה לא קשה מדי, ולהחזיר את האימהות הביתה.

בברכה: מ. - מודיעין עילית

מפיצים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכו בשותפות קבועה "במוקד הפצה"

לזכות החתן חיים מרדכי בן אסתר פערל והכלה נעמי בת מלכה לבני עדי עד דורות ישרים ומבורכים ויזכו לבנות בית נאמן בישראל

ולזכות משה בן מלכה לזיווג הגון בקרוב ממש

פ. בת ל, רפואת הגוף והנפש בכל רמ"ח ו שמעון בן לאה לשנה טובה כתיבה וחתומה הישועות

ביעולם שם לזרע של קיימא בקרוב מ

מבצע לקראת השנה החדשה!!! חצי מחיר

לקראת תחילת שנת הלימודים החדשה
ובכדי שנוכל בס"ד לחזק את הילדים
ואת כל בני הבית באמונה ובטחון

המצטרפים כעת יקבלו
בעזרשי"ת גם את חבילת המגזין
המורחבת שיחולק למנויים
בחודש תשרי הבעל"ט

כתבות מרתקות
ראיונות מחכימים
סיפורים בהמשכים
מדורים לכל גיל

מגזין תשרי
יכלול גם:

מוסף סיפורים
משחק מתנה

מבצע למצטרפים החודש
9 ש"ח לחודש
לחודשיים הראשונים

הבטיחו לעצמכם ולבני ביתכם
חיים נינוחים ושמחים. על ידי המגזין המורחב של 'השגחה פרטית'
המחזיר בס"ד אמונה וביטחון שלוהו ורוגע לכל בני המשפחה!

להצטרפות למנויים בחצי מחיר, הייגו כעת:

***6176**
(שלושה 3)

או בעמדות 'נדרים פלוס' על שם 'מגזין השגחה פרטית'

בכל יום

ופרו ב"ק השגחה פרטית"

מיהרנו להגיע לכאן, לבית המדרש הראשון שמצאנו.
תוך שאנחנו מדברים, אני רואה שהאמריקאי עדיין לא נרגע, והוא מוציא
עוד כמה מאות שקלים ונותן אותם לר' שמואל.
הם יוצאים, ואנחנו - ר' שמואל, שכל כך זקוק עתה לכסף בשביל כיסוי
החוב בחברת החשמל, ואני - נותרים לעמוד משתוממים ומרוגשים עד
דמעות מההשגחה הפרטית המדהימה שחווינו זה עתה.
שתי דקות אחר כך, הגיעו שני אברכים ללמוד. הקב"ה סידר את הרגע
המדויק שבו ר' שמואל למד לבדו בבית הכנסת, כדי שיקבל את הסכום
שנועד במיוחד בשבילו.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 131.)

מקבלים החזר

סבא שלי סובל מבעיה בריאותית, ובשל כך הוא זקוק למכשיר רפואי שעולה
440 שקלים. בני המשפחה התחילו לדבר על המכשיר, ולברר אם מקבלים
עליו החזר מקופת חולים. כששאלתי מה קורה עם המכשיר, אמרו לי שנראה
שלא מקבלים עליו החזר, וחושבים מה לעשות. אמרתי: מה יש לחשוב?
סבא סובל וחיבים לעזור לו. אם יש משהו שאפשר לעשות - עושים. אני
קונה לו את המכשיר.

בדיוק באותו זמן היה לי כסף, וקניתי את המכשיר. הכסף היה מיועד לצרכי
הבית, אבל הבנתי שלא עת לעשות חשבונות עכשיו. הרגשתי שקניית
המכשיר היא הדבר הנכון לעשותו, ובאשר לעתיד הקרוב - ה' יעזור, לפחות
כמו שהוא עזר לסבא שלי, ושלח לו את המכשיר באמצעותי.

אתמול ניגש אליי יהודי ונתן לי מאה דולר, שהם 370 ש"ח. עוד יהודי הביא
לי מאתיים ש"ח, וכך, אחרי שהורדתי חומש מעשרות, היו בידי 440 ש"ח
ועוד 15 - זה הסכום ששילמתי למשלוחן שהביא את המכשיר לביתו של
סבא. כל כך מדויק, כל כך מושגח.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 129.)

בעוד שלוש שעות

מספר אברך כולל: החברותא שלי עוסק במכירת עגלות. כידוע, עגלות לא
קונים כל יום, וכאשר ברוך ה' יש סיבה שמחה לקנות עגלה לתינוק, לא
תמיד יש מזומן ביד. יש לקוחות שקונים באמצעות צ'ק או כרטיס אשראי,
ולכל צורת תשלום החיסרון שלה. הטוב ביותר והנדר ביותר - זה התשלום
במזומן.

לכן תבינו כמה מפתה היה הטלפון שהחברותא שלי קיבל בתחילת הסדר.
מישהו התקשר אליו ואמר לו, "תשמע, אני צריך עגלה מסוימת. אם אתה
מוכר לי אותה עכשיו, אני משלם לך מזומן באופן מיידי".

אבל החברותא שלי החליט, שהוא לא מבצע שום עסקה על חשבון הלימוד.
"כרגע אני לא יכול להביא לך את העגלה", הוא אמר בקול רגוע, "תדבר
איתי בעוד שלוש שעות".

באותו יום בשעה שתיים עשרה בלילה, הוא מתקשר אליי ומספר לי, "זוכר
את הטלפון מתחילת הסדר?"

"זוכר".

"עגלה כזאת, כמו שביקשו ממני היום, אני מוכר פעם בשבועיים. היום
מכרתי שלוש עגלות כאלו. אף פעם לא היה לי היקף כזה של מכירות ביום
אחד!"

נדהמתי. החבר שלי עמד בניסיון שלא לעסוק בעניינים אחרים בשעת
הלימוד, ולא רק שלא הפסיד, אלא הרוויח פי שלושה. אמנם אין לנו כל
הבטחה שנראה גילוי מהיר כל כך של השגחה עליונה, אבל הארת הפנים
הזאת היא פשוט מרגשת.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 126.)

קח גם אתה שותפות קבועה
בהפצת "השגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העניינים
התקשרו עכשיו למוקד הישועות 02-6313-742
או בקו השגחה פרטית 02.30.11.300 | שלושה 6

העברה לבנק לאומי
סניף 902 | חשבון 57390056
ת.ד. 5475 ירושלים

בעמדות נדרים פלוס
ע"ש השגחה פרטית

ש"ח
טובה וכל

מש

הלוואי שאזכה להיות נס

יש סיפורים, כמו הסיפור שסיפרו כאן על ר' שמואל, על אנשים טובים שה' בחר בהם להיות שליחים טובים. אני חושב שחשוב מאוד לפרסם את הסיפור שאני הולך לספר, כדי שנבין שהזכות לתת בכלל אינה מובנת מאליה.

בכולל שלנו יש אברך שמתמודד עם קשיים בפרנסה. הוא לומד בחברותא עם אברך שהוא בעל אמצעים, אולם בדרך כלל הוא אינו מבקש את עזרתו, מפני שלאותו חברותא יש כלל: הוא מלווה רק למי שיודע בבירור מניין הוא הולך להחזיר את הכסף. כיוון שהחברותא שלו אינו מסוג הלווים הזה, הוא אפילו אינו מנסה ללוות מהחברותא שלו. ביום חמישי האחרון הוא נקלע למצוקה, ועל אף שידע את הכלל הנוקשה של החברותא, שלא להלוות למי שאין לו מניין להחזיר, הוא אמר לו: "איך לי מאיפה לקנות אוכל לשבת, בבקשה תלווה לי שלוש מאות וחמישים שקלים".

שלא כצפוי, ענה לו החברותא: "אתה יודע שבעיקרון אני לא מלווה למי שאין לו להחזיר, אבל אתה הרי מלומד בניסים, ומדי פעם אתה מספר לי איך ה' שלח לך בדרך מופלאה את הכסף שלו היית זקוק. לכן אני מלווה לך בכל זאת". הוציא האברך מכיסו שלוש מאות וחמישים שקלים, ונתן אותם לחברו כהלוואה.

האברך המלווה סיפר לי את ההמשך: לפני תפילת מנחה התמלאתי רוח נדיבה. חשבתי לעצמי: לחבר שלי קורים כל כך הרבה ניסים, היום אהיה אני הנס שלו. תכננתי להוציא מכיסו עוד שלוש מאות וחמישים שקלים, לתת אותם לאברך כלשהו, ולבקש ממנו להעניק אותם ללווה, כך שמיד יהיה לו איך להחזיר לי את ההלוואה...

החלטתי להזדרז, ומיד אחרי מנחה לבצע את המהלך הזה. אבל, מישהו הקדים אותי.

מיד אחרי מנחה ניגש אליי הלווה, והחזיר לי את הכסף שלוה לפני מנחה. "מישהו כבר נתן לי כסף", הוא אמר לי. ואני עמדתי נדהם. הקב"ה דאג לחבר שלי, וכבר שלח לו כסף על ידי שליח אחר. ואני, כנראה, צריך להתחזק, כדי לזכות גם כן להיות הנס של מישהו.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 127.)

ביום הארבעים היא התחילה לדבר

מאמצע החורף אנחנו מתמודדים עם ניסיון לא פשוט. אמי חלתה בדלקת ריאות, והעניין הסתבך לגמרי. החיידק היה אלים במיוחד, והיא איבדה את ההכרה. אנשי הצלה הועדקו לביתה ומיהרו לפנות אותה לבית החולים, שם חיברו אותה לאקמו - זו מכונה שעובדת במקום הלב והריאות. מי שיודע מה זה אקמו, מבין שהמצב אינו פשוט בכלל, ממש קריטי, ואמא שלי צעירה יחסית. חודש וחצי היא שהתה בטיפול נמרץ כשאנו מתפללים לרפואתה, ומשם הועברה לשיקום. לאורך התקופה, רציתי כל כך שתחזור לחיים בריאה ושלמה, וחשבתי מה ביכולתי לעשות כדי לעורר רחמי שמיים.

בטי"ו בכסלו, אחרי שהגעתי לכולל שלי כתבתי מודעה, ובה ביקשתי בקשה מיוחדת, שכל אחד יקבל על עצמו שלא לדבר בשעת התפילה כלל, למשך ארבעים יום. ואכן, כולם התגייסו לעניין לרפואתה השלמה של אמי, וקיבלו על עצמם שלא לדבר בשעת התפילה.

רק שבועיים עברו מאז תליתי את המודעה, והמצב התחיל להתייצב. אמא החלה להשתקם. מנהלת המחלקה קראה לנו ואמרה, שאמא יכולה כבר לנשום בכוחות עצמה, אבל מוקדם מדי לשמוח, כי גם אם היא תחיה, לא יודעים כמה המוח ניזוק. היא הכינה אותנו לגרוע מכול.

ציפיתם בכליון עיניים

הנה קיבלתם

הספר שמאות אלפים ציפו לו יצא לאור

השגחה פרטית חלק א'

סיפורים מכל תחומי החיים המורים באצבע: הנה אלוקינו זה!

למנהלים ולמוסדות

המתנה היפה ביותר לצוות שלכם הנחה לכמות מ 50 ומעלה הירשמו בנדרים פלוס ונחזור אליכם

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

הבטחנו תרומה להצעת העלוניס לאורך שנה אחת. לאחר מספר חודשים החלטנו להכפיל את התרומה, לרפואת בנו שמתמודד עם בעיה רפואית מורכבת. לאחר ששלחנו את אישור ההוראת קבע, התקשרנו להזמין מקום אירוח לחגי חודש תשרי - דבר שאנחנו עושים כבר מספר שנים. הפעם החלטנו לשאול אם יש תמה לילד שמתמודד עם בעיה רפואית ויש לו תעודת נכה. העבירו את הבקשה למנהל, והוא החליט שהילד לא ישלם כלל. מראש חשבנו שאולי נקבל הנחה קטנה, והנה קיבלנו הנחה בשווי של 3,000 ש"ח! זה כל כך מדהים, שחוקר שעה מהתחומה קיבלנו הפצה ששווה פי כמה וכמה מהתחומה, וזה חור בדיק בנכות הילד שבעבורו הקדשנו את הפצה.

כעת ניתן לקנות את הספר במשלוח עד הבית, באמצעות נדרים פלוס: על שם "ספר השגחה פרטית"

כ-5000 עמודים
בכריכה קשה

בספר תוכלו למצוא את הסיפורים שאיתם תזדהו, בנושאים שהכי קרובים לליבכם

בסגנון האהוב והנוגע של 'השגחה פרטית'

מעומד ומסודר מחדש, מחולק לפי נושאים

כעת ניתן לקנות את הספר במשלוח עד הבית, באמצעות נדרים פלוס: על שם "ספר השגחה פרטית"

בתאריך כ"ו בשבט, אירע הפלא הגדול: אחי בישר לכולם שאמא התחילה לדבר! למחרת, כשהייתי אני במשמרת אצל אמא שלי, האחות הגישה לה מעדן חלבי בניסיון ראשון של אכילה דרך הפה, וברוך ה' הוא התעכל כראוי. רק אחרי כמה ימים שמת לי לב לעיתוי המשמעותי: ארבעים יום בדיוק מאז שחבריי ואני קיבלנו על עצמנו שלא לדבר בשעת התפילה וקריאת התורה, אמא פתחה את פיה בחכמה! היום היא יכולה כבר גם ללכת, ברוך ה'! אני מספר את הנס הזה, כדי שידעו כמה ה' אוהב את הקבלה הזו, ותהיה ההתחזקות לרפואתה השלמה.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון 'סיפור מס' 125).

הוא התחיל לאסוף את הזכויות כבר מזמן

מספר יהודי מקריית ספר: יום אחד הלכתי לבקר את אבי מורי שליט"א, ושמעתי ממנו דבר פלא ממש. "אח שלך היה כאן אתמול, והוא מסר לי דרישת שלום מחבר שלי מזמן הישיבה קטנה" - סח לי אבא. "הוא סיפר לי, שהחבר הזה זכה להקים מקווה טהרה מהודר ומפואר ביותר בעיר מסוימת, והוא משמש את כל תושבי השכונה. ממש זיכוי הרבים עצום, מדי יום ביומו! בעוד אחיך מתפעל, סיפרתי לו את תחילת הסיפור: הישיבה שבה למדתי בצעירותי הייתה ממוקמת בעיירה קטנה בחו"ל, שבה כמעט לא היו יהודים. בבין הזמנים, כאשר התלמידים חזרו לבתיהם, לא יכלו למצוא שם מניין לתפילה. חברי זה הקפיד מאוד על טבילה במקווה מדי יום לפני התפילה, אבל מה יעשה, ובעיירה הקטנה שלנו אין מקווה? האפשרות היחידה להגיע למקווה הייתה לנסוע לעיירה הקרובה. חברי היה עולה על אופניים, ונוסע כל יום במשך רבע שעה הלך ורבע שעה חזור כדי לטבול במקווה. זה לא היה קל, וזה לקח זמן וכוח, אבל הוא לא ויתר.

אחרי תקופה נודע לו מפי אחד השכנים, שבחצרו אמורה להיות נביעה של מים. זו הייתה בשורה של ממש, כי אם יהיה לו מעיין ליד הישיבה, הוא לא יצטרך לנסוע כל יום. אמנם, כדי לקבל מקום ראוי לטבילה, צריך לעבוד. החבר שלי לא נרתע מהעבודה הקשה. הוא השיג כלי חפירה, ובמו ידיו חפר במקום הנביעה, עד שהמים התגלו. הוא ארגן לו בור מים, וכך היה לו מקווה ליד הישיבה. כמובן, אף אחד לא חימם לו את המים, ולא ארגן לו שם את כל הניקיון והחורסינות שיש במקוואות שאתה מכיר. זה לא היה תענוג גדול לטבול שם, אבל הוא הקפיד על כך במסירות נפש מדי יום ביומו. עכשיו, כשאני שומע איזו זכות גדולה התגלגלה לידי, להקים מקווה טהרה ולזכות בזכויות האדירות בעקבות כך, ברור לי שיש קשר בין הזכייה העצומה לבין מסירות הנפש בגיל צעיר, לטבול במקווה ולהיטהר לפני התפילה".

שכר מצווה - מצווה, וכשמקיימים מצווה במסירות ובעקביות שכאלה, זוכים להרבה-הרבה מצוות.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון 'סיפור מס' 125).

מפיצים אמונה ורואים ישועות

רציתי להגיד לכם תודה על העלון. כל הסובבים אותי יודעים, שאם הם חצים להנות אותי, הם צריכים להשיג לי את עלון השגחה פרטית. זה ארבע שנים שאני קורא בשקיקה את העלון על כל מדורי, וכל כך מתרגש למקרא דבריהם בה ייחודיים. כל מאמר וכל סיפור נותנים לי חיזוק וכוחות. העלון גם מעוצב יפה, בצורה נעימה לעין. בתוך המשפחה, העלון עובר מיד ליד, כולם קוראים ולומדים, ותמיד באמצע הקריאה יהיה מישוה שיגיד: אולי גם אני אעשה כך, כמו בעל הסיפור...

תודה לכם! תמשיכו לעשות חיל!

לקבוע בליבו שה' מאזין ומקשיב לו

וכשאתה מתפלל, דע לפני מי אתה מתפלל. והנה ג' דברים צריך שיסתכל האדם ויתבונן היטב, כדי שגיגע אל זאת היראה: האחד, שהוא עומד ממש לפני הבורא יתברך שמו

ונושא ונותן עמו. אף על פי שאין עינו של אדם רואהו, ותראה כי זה הוא היותר קשה שיצטייר בלב האדם ציור אמיתי, יען אין החוש עוזר לזה כלל, אמנם מי שהוא בעל שכל נכון, במעט התבוננות ושימת לב יוכל לקבוע בליבו אמיתת הדבר, איך הוא בא ונושא ונותן ממש עמו יתברך, ולפניו הוא מתחנן ומאתו הוא מבקש, והוא יתברך שמו מאזין לו מקשיב לדבריו, כאשר ידבר איש אל רעהו ורעהו מקשיב שומע אליו.

(מסילת ישרים פרק ט)

מה נפלא להשיח
דאגתו לפני ה'

עצה כללית שווה לכל נפש אני יודע: הרי מציאות הבורא יתברך מתמדת בכל מציאות הנבראים, וזה סוד העולם הנעלם מאלה הנהדפים בזרם החיים הגשמיים. מנויה וגמורה, כי ביד האדם להכין ליבו לשמיים, וכל שמרבה לצאת מהשקר ולצייר בליבו ציור אמיתי, כי אמנם ניתן להאדם להתקשר במחשבתו עם עילת כל העילות, וקרוב ה' לכל קוראיו, וזה נחת רוח ליצור.

כאדם המשיח באוזן חבירו

אמר ר' פינחס בשם רב יהודה בר סימון: עבודה זרה נראית קרובה ואינה אלא רחוקה. מה טעמא [מביין לנו זאת, דכתיב] (ישעיה, מז) "ישאווהו על כתף יסבלוהו, ויניחווהו תחתיו ועמדו, ממקומו לא ימיש, אף יצעק אליו ולא יענה, מצרתו לא יושיענו", סוף דבר [סופו של דבר] אלוהו [אלילו] עמו בבית, והוא צועק עד שימות, ואלילו לא ישמע ולא יושיע מצרתו.

אבל הקב"ה נראה רחוק ואין קרוב ממנו. נראה רחוק - דאמר לוי: מהארץ ועד לרקיע הראשון מהלך חמש מאות שנה, ומרקיע הראשון לרקיע השני מהלך חמש מאות שנה, ועביו של כל רקיע מהלך חמש מאות שנה. וכן המרחק לכל רקיע ורקיע משאר ששת הרקיעין. הרי לנו המרחק מן הארץ עד לסוף הרקיע השביעי, מהלך שבעת אלפים שנה.

ואמר רבי ברכיה ורבי חלבו בשם רבי אבא סמוקה: אף טלפי [פרסות רגלי] החיות העומדין מעל כל הרקיעין מהלך חמש מאות שנה וחמש עשרה, מנין [כחשבון אותיות] "ישרה" שהוא חמש מאות וחמש עשרה, ככתוב על החיות "יגליהם רגל ישרה".

ראה כמה הקב"ה הוא גבוה מעולמו שהוא נמצא מעל הרקיעין ומעל החיות, ואדם נכנס לבית הכנסת, ועומד אחורי העמוד של בית הכנסת ומתפלל בלחישו, והקב"ה מאזין את תפילתו. שנאמר (שמואל א, א): "והנה היא מדברת על לבה, רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע", והאזין הקב"ה את תפילתה. וכן הוא אצל כל בריותיו, שנאמר (תהלים, קב): "תפילה לעני כי יעטף ולפני ה' ישפוך שיחו", שיחו - כאדם המשיח באוזן חבירו והוא שומע. וכי יש לך א-לוה קרוב מזה, שהוא קרוב לבריותיו כקרבת הפה לאוזן חבירו.

(תלמוד ירושלמי ברכות ט, א)

אשר כמובן הוא כולו סוד, ואין בכוח שכל אנושי לציירו ציור אמיתי, אבל אמנם כינור תלוי בלב כל אנוש, ונהנה הוא מנעימת זמירותיה. ומה נפלא הדבר כי ביכולת האדם להשיח דאגותיו לפני אדון עולם יתברך, כאשר הוא משיח לרעהו, והמקום ברוך הוא מכוונו ילד שעשועים.

ותפילה בעת צרה, שהאדם נצטווה עליה, היא לו לעזר ותרופה מתמדת, משמחת לב ומאירת עיניים.

(קובץ אגרות חזון איש, ח"ב מכתב ב)

לתרגם לעבודת ה',

להתפעלות ולהתלהבות

המרחק בין כיסא הכבוד לאדם העומד כאן בעולם הזה, הוא מיליארדי שנים! וכל השנים האלה הם רק משלים של מרחק, של מדרגה ושל עוצמה. ועם כל המרחק העצום הזה - הקב"ה קרוב אלינו "כאדם המשיח באוזן חבירו... כפה לאוזן", ואפילו יותר מזה - "בתוך ליבו!" כל העוצמה הזו היא פה, אצלנו.

את הדברים האלה לא צריכים להשאיר בתור רעיונות פילוסופיים, אלא לתרגם אותם לעבודת ה', להתפעלות ולהתלהבות... ואכן, יהודים של פעם היו מתפעלים. שלא לדבר על האבות הקדושים ומשה רבנו, שאצלם הכול היה מוחשי, והם לא הסיחו דעתם אפילו לשנייה אחת מהמציאות הזאת - גם כשאכלו, כשישנו ובכל רגע מחייהם.

(נפש שמשון בענייני אמונה, להרב שמשון פינקוס זצ"ל)

מאות אלפי זכויות

בתרומה אחת!

דווקא עכשיו כשאתה כל כך זקוק לישועה

ובמיוחד עכשיו כשעם ישראל

צמאים לאמונה ובטחון...

תורמים להפצת אור האמונה וזוכים לישועות ורפואות

מצטרפים כעת למאות מפיצי עלוני השגחה פרטית, ברחבי הארץ והעולם

זוכים להיכלל בתפילת הישועות על ציון בעל החובת הלבבות

חייג: *6176

לתיחת מוקד הפצה חדש - שלוחה 2
לשונות ביוני הרבים - שלוחה 4
או בעמדות 'נדריים פלוס' בבתי הכנסת

נקודה מתוך שיעורי המופלא של הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מלייקוד החבילה שלך, המתנה שלך

הארה פרטית מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו השגחה פרטית'

בפרשת כי תצא מסופר שהתורה התירה לשאת "אשת יפת תואר". הסיבה לכך: "משום שדיברה תורה כנגד יצר הרע". אך, חז"ל גילו לנו שסופו לשנאותה. זהו כלל גדול לחיים! יש הרבה דברים שנראים לנו "יפת תואר". לחבר יש רכב מפואר, כישרונות, הצלחות, ואנו חושקים בזה. אך צריכים לדעת, שכל אחד וחבילתו התפורה לפי מידותיו. הקב"ה יודע בדיוק למי הוא נתן, ומדוע הוא נתן. מה שלא קיבלנו - לא טוב עבורנו. אם תוחלפנה החבילות - אם יהיה לך רכב מפואר כמו לחבר, אם יהיה לך הבית שאתה כה חומד - לא רק שלא תאהב את זה, לא רק שלא תהיה מרוצה, אלא אפילו תשנא זאת, כמו שגילו לנו חז"ל: "סופו לשנאותה". הביטו רק בטוב שקיבלתם, ואם אתם לא מסוגלים לעשות זאת, תלמדו קצת מוסר בענייני ענווה ושמח בחלקו. כך יהיו לכם חיים מאושרים ושמחים.

אומרים: "כל אחד והחבילה שלו". כאן בעולם הזה, לכל אחד יש חבילה משלו. החבילה היא חבילה כוללת, ויש בה דברים טובים ודברים פחות טובים. תפקידנו להתמקד בחלקים הטובים שבחבילה, ולהתעלם מהדברים הרעים. אך, אנשים עושים בדיוק להפך: מתמקדים במה שלא טוב, ואת מה שטוב הם רואים רק בחבילה של החבר - דבר שגורם להם סבל מיותר משך כל ימי חייהם. פעם הגיע רב חשוב מאוד לעירי לייקוד, וזכיתי לשמועו. כל מי שרצה ברכה וישועה, הגיע אליי ושטח את מבוקשו. באותם ימים נגלו לפניי צפונות ליבם והסודות הגדולים של הרבה אנשים. רבים מהם הכרתי כבר שנים, תמיד הם עשו רושם שהכול אצלם נפלא, והנה נודע לי כמה סבל יש להם, וזאת אצל כל כך הרבה אנשים. הייתי מוכה תדהמה. פתאום תפסתי עד כמה אנשים חושבים תמיד ש"הדשא של השני ירוק יותר", וחומדים את החיים של השני.

שיעורי הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מלייקוד נמסרים מידי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלוחה 2 < (לאחר בחירת השופה)